

*Корецька централізована система
публічно-шкільних бібліотек*

МАРІЯ ДЕНИСЮК
(біобібліографічний нарис)

Корець – 2009

До тебе йду, народе мій,
З любов'ю і добром.
Й нічого більш мені не треба,
Аби служить тобі,
Чим зможу, хоч пером.

М.Денисюк

Денисюк (Сільванчук) Марія Степанівна

Народилася в працьовитій селянській родині 1 червня 1946 року в селі Головниця Корецького району що на Рівненщині. Була п'ятою дитиною в сім'ї. У її родині надзвичайно шанували книгу і віру в Бога. Навчилася читати і писати Марійка в п'ятирічному віці. Маленькою складала пісеньки, співала їх і розважала сільську публіку. Навчалася в Головницькій та середній школі №2 міста Корця. Закінчила Рівненський педагогічний інститут, працювала вчителькою молодших класів. У 1977 році перейшла на роботу дільничим інспектором у справах неповнолітніх Корецького РВВС. З 1983 року очолила паспортно-візову службу Корецького РВВС. З 1999 року – в званні підполковника у відставці.

У 1991 році, коли виборювалась незалежність України, була депутатом Корецької районної Ради, піднімала руку за українську національну символіку, бо надзвичайно любить матір-Україну.

Марія Степанівна - знана поетеса не тільки в районі, але й далеко за його межами. Її поетичні доробки не залишають байдужими нікого. Енергія і життєвий неспокій не дозволяють їй бути осторонь подій, які відбуваються в Україні, області, районі.

У 2004 році видавництвом „Наш край” надрукована перша збірка поезії „Слово радості й болю”, у 2008 році вийшла нова збірка „З Україною в серці”. Її поезія наближає нас, читачів, до істини буття, до пережитого авторкою.

Окремі видання творів Марії Денисюк

Денисюк (Сільванчук) М.С. Слово радості й болю: Збірка поезій. – Дубно, 2004. – 54 с.

Денисюк М. З Україною в серці : Поезії. – Рівне, 2008. – 84 с.

Публікації в збірниках та періодичних виданнях

Денисюк М. Вклоняємось тобі Тарасе : [спогади з життя] // Вісті Кореччини. – 2005. – 10 березня. – с.4.

Денисюк М. Природи пам’ятник живий : вірш : [до 20-річчя Чорнобильської аварії] // Вісті Кореччини. – 2006. – 29 квіт.

Денисюк М. Станьмо брати-українці : вірш : [пам’яті жертв голодомору.] // Вісті Кореччини. – 2007. - №87-88 /3 лист./ - с.1.

Денисюк М. Поезії // Берізка : Зб. поет. творів жінок-інвалідів. – Рівне, 2005. – с.28-30.

Про М. Денисюк.

Качановська С. „Я та стежина, що веде з п’тьми”: [Про Марію Степанівну Денисюк] // Вісті Кореччини - 2005 - 7 квіт. - с.2.

З творчого доробку

ЗЕМЛЕ РІДНА МОЯ

Земле рідна моя, чи ж не ти мене в снах колихала,
Мені силу дала, як малою на ноги я стала?
Повела по стежині вузькій від рідної хати,
Навчила цей світ неповторний казковий пізнати .
Дозволь словом своїм торкнутись твоєї святині .
Перед Господом Богом моїм, перед ним стану я на
коліна,
Помолюсь, хай щасливою буде слов'янська родина,
Матір моя, моя ненька, моя Україна .

МОЇЙ КОРЕЧЧИНІ

Кореччино, казковий краю,
Зелень лісів і неба синь,
Частинка неньки – України,
Земля смачних короваїв!

Тут починають височини
Іти до ніг старих Карпат.
І хвилі Корчика смиренні
До сивого Дніпра біжать.

Тебе топтали дикі орди
Фашистські полчища страшні.
І ляхи по тобі ходили,
І москалі...

Твоїх синів дбайливі руки,
Тебе підносили з руїн.
Кореччино , коханий краю,
Земле невтомних трударів!

Тут Храми сяють в сріблі-златі,
Народ в них молиться стоїть.
І Божа Мати , Божа Мати
Нас береже й благословить!

БОРИСЬ, НАРОДЕ МІЙ

Сини мої , брати мої рідненькі,
Нехай не однієї всі ми неньки,
Та Україна в нас одна,
Тож зветься матір'ю вона!

Ви чуєте , столичні дзвони
Із града – Києва дзвенять!
Вони гучніше всяких громів,
Тримайся , Київ , старший брат

До тебе йдуть на допомогу
Поділля, Галич і Волинь...
Тримайся, борися , мій народе,
За правду й волю , не скорись!

Бо донесхочу натерпілись
Свавіль , образи і брехні .
Тож олігархам – яничарам

Сьогодні разом скажем : „ Ні !”
Геть неподобства , геть брехню !
Безчинства ! Чуєш , супостате ?!
Дорогу дай , бо юнь іде,
Щоб Україну врятувати

НИНІ – ОСІНЬ ЗОЛОТА

Ліс готується , діброва
До осінньої пори .
І пташиний крик тривоги
Чути нині угорі .
Ліс сонливо позіхає,
В льодяній росі трава,
Хмара небо затягає,
В річці темная вода.

- Що ж це діється в природі?
Що ж це , діти , за дива?
То кругом усе зелене,
То вкриває жовтизна?
- Як же , як же нам не знати,
Каже хором дівтора.
То було чудове літо
Нині –осінь золота,